

"Grenzen".

Overweging zondag 14 augustus 2011.

Beste mensen,

Wanneer iemand een overweging houdt dan geldt die voor haar of hemzelf net zo goed als voor diegenen die er naar luisteren. Een overweging is een reflectie op het thema dat besproken wordt. En die reflectie levert stof op en die komt dan op papier. En de woorden die dan op papier komen of uitgesproken worden komen soms ook voort uit het ervaren dat het een les voor jezelf is. De woorden van het evangelie van vandaag waarin Jezus een vreemde vrouw ontmoet is zo'n tekst. Als ik nadenk hoe ik zelf soms reageer is deze evangelietekst ook voor mijzelf een spiegel.

Ook al weet ik goed dat je open en ontvankelijk dient te zijn voor het vreemde en mensen die anders zijn, soms lukt mij dat ook niet. En alhoewel het een zwak excuus is, ik wellicht wij, bevinden ons daarbij in goed gezelschap.

Want Jezus ontmoet vandaag een vreemde. Hij ontmoet die Kanaänitische vrouw. En we zien dat Jezus op haar reageert zoals wij, zoals ik, in de huidige, soms ook reageren. Afwijzend, haar negerend!

De vrouw dient Jezus van replek en dan herinnert hij zich waarschijnlijk dat als je predikt over liefde, verdraagzaamheid en naastenliefde dat voor iedereen moet gelden ongeacht afkomst, geloof of levensbeschouwing, levenswijze e.d.

In het huidige klimaat zoals dat momenteel heerst in Nederland, veel van haar omringende landen en ook hier in Venlo mogen we ons het evangelie van vandaag ter harte nemen.

Tegenover mensen van over de grens is veel vijandigheid. Woorden is Islamisering, tsunami van de Islam zijn aan de orde van de dag. En we hebben de uitwerking daarvan gezien in Noorwegen en we zien de uitwerking daarvan in de vaderlandse politiek. En het betreft niet alleen onze houding t.o.v. mensen die de Islam belijden.

Een vijandige houding is ook ten opzichte van arbeidsmigranten uit Polen, Roemenië of waar dan ook. Er is een vijandige houding t.o.v. mensen die anders leven dan de doorsnee burger, soms zelf gekozen soms doordat het leven of de omstandigheden hun daartoe gedwongen hebben. Zie onze houding t.a.v. de dak- en thuislozen.

Zie ook onze houding t.o.v. mensen van over de grens: de grens van ons land, de grens van Europa als het om vluchtelingen gaat uit Afrika, Midden-Oosten en overal waar het een brandhaard is. Deze mensen kunnen in Nederland niet meer rekenen op een hartelijk welkom of hartelijke steun en ondersteuning. Ik wijs daarbij even naar het interview met de oud-Venlose deken, de huidige deken van Sittard, Wilburt van Rens zaterdag 6 augustus in De Limburger. In dat stuk beschrijft hij zijn

teleurstelling over de opstelling van de politiek en het politieke klimaat in Nederland i.z. vluchtelingen.

Het thema van vandaag is grenzen.

Jezus ontmoet iemand van over de grens en reageert heel menselijk: hij staat er afwijzend tegenover tot hij zich realiseert dat dit niet strookt met zijn boodschap van Goed Nieuws voor eenieder.

De vraag is: wanneer volgen wij, wanneer volg ik?

Wanneer komen wij, als christenen, als volgelingen van Jezus, wanneer komen wij als Jongerenkerkers tot het inzicht dat we in Nederland, in Venlo en wellicht ook in onze eigen persoonlijke levensvisie, levensovertuiging en levenswijze over grenzen zijn heen gegaan?

Wanneer komen wij tot het besef dat wij door onze politieke keuze in het stembokje, ons overmatige consumptiegedrag, onze omgang met de aarde en bovenal in onze omgaan met alles wat vreemd en anders is, afkoersen op een dreigende inhumane samenleving waarin alleen eigenbelang, winstbejag, prestige objecten als een nieuw voetbalstadion en multifunctioneel centrum met een casino het lot bepalen van hen aan de onderkant van de samenleving.

Hoelang mogen zij die het zwakst zijn in de samenleving alleen nog maar de kruimels eten, als ze dat al mogen, die van onze overvolle tafels vallen?

Jezus houding t.o.v. de vrouw verandert in het verhaal van vandaag. En velen zijn Jezus daar in de loop der eeuwen en ook nu nog in gevolgd.

Nog steeds trekken mensen zich het lot van hen aan de onderkant aan. Op tal van plekken, ook in Venlo, is er aandacht voor hen en zodoende kunnen ze overleven ... van leven durf ik in deze niet te spreken. Nee, ze kunnen **overleven** door de kruimels.

Jezus écht volgen houdt echter in dat ze **leven** kunnen. Dat ieder gelijke kansen krijgt en heeft. Dat niet geld... maar ... de mens telt.

Mag het zo zijn dat de **kruimels ... brood** worden. Dat wij vanuit onze houding **delen wat we hebben** en **delen wat we zijn** ... aan de slag gaan en bouwen aan die andere wereld.

Wellicht moeten we dan over grenzen gaan, grenzen van het betamelijke, grenzen van de wet om duidelijk te maken dat elke mens telt en elke mens gelijk is ongeacht afkomst, huidskleur, geloof of levenswijze. Onze keuzes, onze stem is belangrijk om verandering tot stand te brengen. De mooie woorden van hier moeten de straat op. **WIJ** moeten opkomen voor hen die dat niet zo kunnen als de Kanaanitische vrouw, willen we de dreigende inhumane samenleving die in Nederland dreigt te ontstaan tot stilstand brengen en gaan werken aan een Nederland en Venlo waarin ieder er mag zijn en waarin ik en wellicht ook u WEL graag wil leven.

Dat het zo mag zijn!